

To dorobek naukowy o wyjątkowej rozległości, bogactwie dziedzin i dyscyplin artystycznych, którego autor pozostaje twórczo zaktywizowany w ambitnej naukowej pracy, w obszarze bardzo szeroko pojętej estetyki. Nie trafiłam współcześnie na analogiczny, jeśli chodzi o horyzont wyboru zainteresowań, dorobek naukowy. [...] Jest to autorski dyskurs – nie został zapożyczony z żadnego opracowania naukowo-badawczego czy źródła naukowo środowiskowego. Autorskość cechuje również specyficzne podejście liryczne. Autor – teoretyk nie obawia się takich naddatków, jak własnych, indywidualnych ocen dotyczących dzieł, ich wykonywania, aranżowania, znaczenia historycznych artystycznych wyborów. Dotyczy to nie tylko sztuki muzycznej, ale w ogóle wszelkiej, o której się wypowiedzi. Jest to w utrwalonej formie podejście estetyków praktyka wyjątkowa.

Prof. dr. hab. Anna Jamroziakowa, fragment recenzji rozprawy habilitacyjnej, 2012

Tekst jest dyskusją o statusie estetycznym, etycznym i metafizycznym muzyki w biegu historii. [...] Jest to wykład literacki o filozofii współczesnej, tekst pełen śmiałych porównań, symboliki, przenośni, powtórzeń, doprecyzowań, które niszczą niekiedy poprzednie formuły i nadają im nowe znaczenia; jest to rodzaj myślenia „na żywo”, czasem może zbyt pospieszne, dowolne, asocjacyjne, paradoksalne, ale zawsze pobudzające do myślenia, burzące schematyzm w dziedzinie myślenia o myśleniu, i myślenia o sztuce. Jest to myślenie interdyscyplinarne, encyklopedyczne, specjalistyczne, historyczne dążące do celu etycznego określonego przez estetykę, które dostaje sankcje metafizyczna.

Dr hab. Tadeusz Kobierzycki, fragment recenzji rozprawy habilitacyjnej, 2012

To idealistyczne wyznaczenie wiary teoretyka muzyki i sztuki czyni z Krzysztofa Lipki konsekwentnego obrońcę mało dziś popularnych, choć szlachetnych pozycji; jednego z ostatnich idealistów w świecie zdominowanym przez pragmatyzm i postmodernistycznego „ducha powierzchni”. [...] Historia muzyki oraz przede wszystkim historia – filozoficznej refleksji nad muzyką, będąca przedmiotem prezentacji i interpretacji Krzysztofa Lipki, ujmowane są teleologicznie, w nastawieniu na wydobycie momentów prowadzących do zwieńczenia ich rozwoju. Jest nim ukonstytuowanie się pojęcia treści muzyki, fundamentalnej dla jej istnienia i drogi rozwojowej, jakkolwiek filozoficznie i teoretycznie krystalizowanej stopniowo. [...] To z pewnością oryginalny, wartościowy wkład w refleksję filozoficzną nad muzyką. Jest to propozycja, która może być kontrowersyjna filozoficznie, co nie odbiera jej walorów dużej kompetencji, wysokiego filozoficznego poziomu i wyrazistości w formułowaniu tez oraz odkrywczości analiz.

Prof. dr hab., Iwona Lorenc, fragment recenzji rozprawy habilitacyjnej, 2012

Motywy przewodnim rozprawy jest pytanie, które powinno być w tym wypadku zupełnie oczywiste, lecz, co zdumiewające, rzadko się je stawia: „skąd pochodzi muzyka jaki jest jej cel w perspektywie naturalnej celowości ludzkiego życia?”. [...] W perspektywie całości pracy Krzysztofa Lipki może są i wątki poboczne, odnoszące się bardziej do praktyki niż do teorii, nie mniej bardzo ważne dla środowiska filozoficznego i muzycznego.

Prof. dr hab. Mirosław Żelazny, fragment recenzji rozprawy habilitacyjnej, 2012

Lektura książek Krzysztofa Lipki odświeża umysł i duszę, W czasach materializmu i utylitaryzmu stanowią one potwierdzenie trwałości trzech odwiecznych filarów ludzkiego świata: prawdy, dobra i piękna. [...] Muzyka pozostaje pejzażem nadziei. Czy inne sztuki jej w tym towarzyszą? Lektura książek Krzysztofa Lipki wzmacnia duszę i przywraca właściwe miary w ocenie sztuki. [...] Krzysztof Lipka pisze także znakomite teksty o sztukach plastycznych. Każdemu, kto chce go czytać, podsuwa wzór uczestnictwa w kulturze niepodzielonej. Dla Krzysztofa Lipki sztuka ma podstawowe znaczenie w życiu człowieka. Po prostu bez sztuki życie byłoby marne.

Wiesław Ratajczak, *Sztuka – pejzaż nadziei*, „Arttak. Sztuki piękne” 2012
